

SIEDEM DNI Z ŻYCIA HRABINY GRABINY

WYMYŚLIŁA I NAPISAŁA
SYLWIA ZABOR-ŻAKOWSKA

ZILUSTROWAŁA
BASIA TREMBACZOWSKA

Do aktywności plastycznej potrzebne Ci będą:

kredki ołówkowe

kolorowe flamastry

pastele suche

akwarele

ołówek

gumka

nożyczki

stoik z wodą

mały i duży pędzel

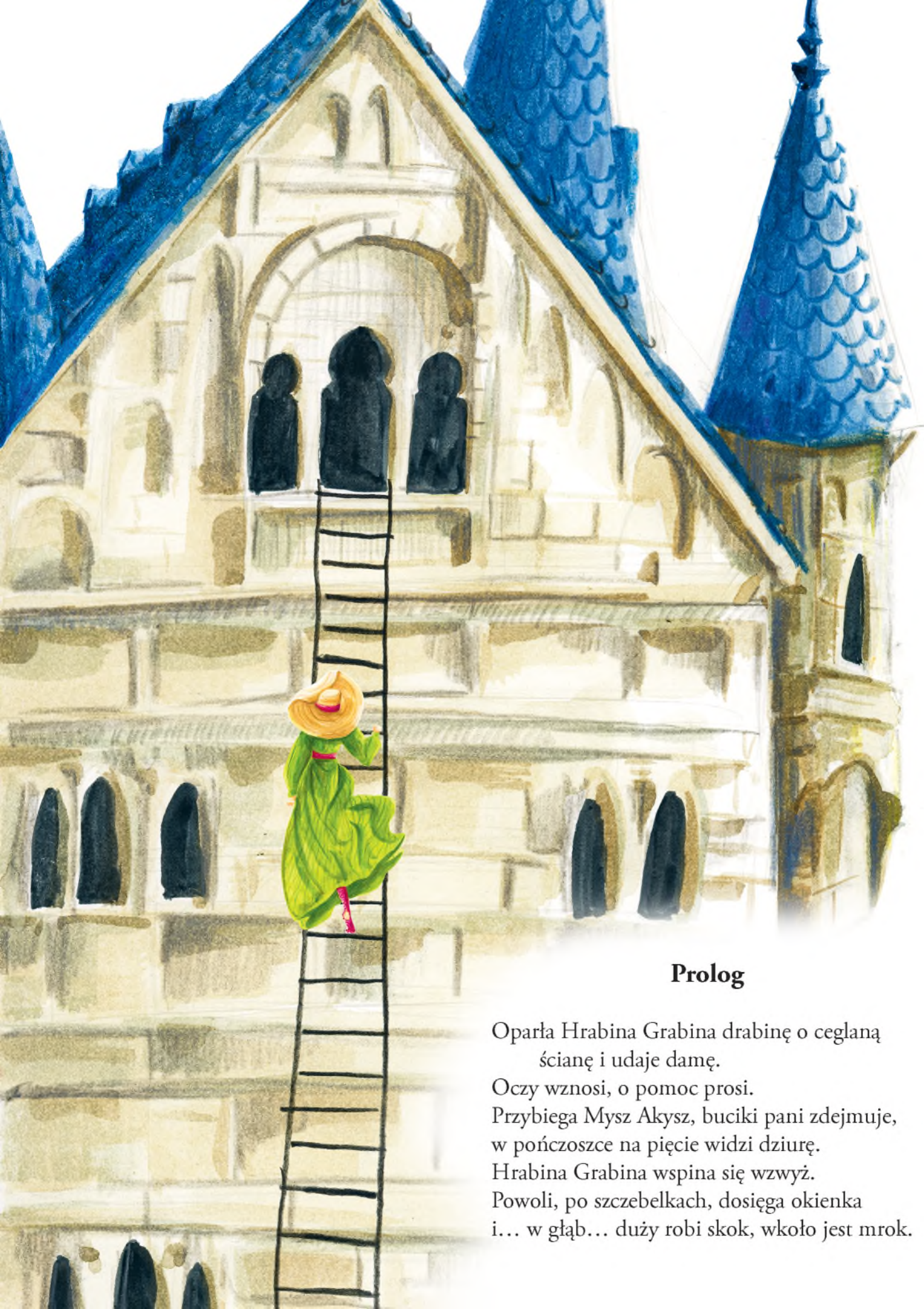
skrawki kolorowych,
przeczytanych czasopism i gazet

klej

cienkopis

Prolog

Oparła Hrabina Grabina drabinę o ceglana
ścianę i udaje damę.
Oczy wznosi, o pomoc prosi.
Przybiega Mysz Akysz, buciki pani zdejmuje,
w pończoszce na pięcie widzi dziurę.
Hrabina Grabina wspina się wzwyż.
Powoli, po szczebelkach, dosięga okienka
i... w głąb... duży robi skok, wkoło jest mrok.

Dzień pierwszy

Biały brzask Hrabinę budzi, herbatkę poranną wietrzyk studzi.
Siada pani na krzeselku i przegląda się w lusterku.
Otwiera szafy drzewiczki i zakłada koronkowe rękawiczki.
Przywdziewa też chustę i kapelusz, odwiedzić dziś trzeba
przyjaciół wielu.
Szybciutko naciąga dziurawe pończoszki i biegnie czym
prędzej do Kумы Kumoszki.

Zrób zakładkę
do książki – wytnij
elementy drabiny
myszy i przyklej
uszka.

Czeka już na nią Kuma z Pajakiem, on wita Hrabinę dzwonkiem:

„Usiądźmy, uplećmy sieć, potem będziemy jeść”.

Siada Hrabina do pracy, wszak nie ma bez pracy kołaczy.

Kuma pohukuje, pracą dyryguje.

Wieczorem gotowa jest sieć, nie dostaje jednak

Grabina jeść.

„To wszystko na dzisiaj. Możesz już iść. Cześć”.

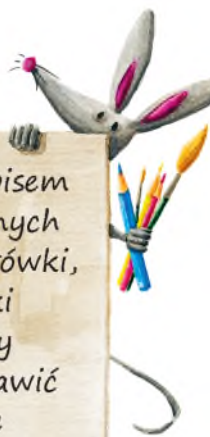
Zdumionej Hrabinie rzędzie mina, przykra to
wszak nowina.

Czuje się wystrychnięta na dudka, czym prędzej
biegnie więc do uczonego Tutka.

Bez odrywania
ołówka od kartki
połącz jedną linią
wszystkie muchy,
aby powstała gęsta
sieć.

Woła na pomoc rój pszczół, zlatuje się roju pól.
Stawiają się także biedronki i ważki, sprawa jest bowiem poważna.
Również i inne owady, w toku krótkiej narady,
postanawiają pomóc Hrabinie, więc oblatują najpierw leszczyne.
Zbierają orzeszki laskowe, by potem odwiedzić sady owocowe.
Tamże, w koszach, składają śliwki, brzoskwinie, maliny,
wiśnie, gruszki i jeżyny.

Czarnym cienkopisem
dorysuj do barwnych
plamek czutki, główki,
skrzydełka i nóżki
tak, aby powstały
owady. Możesz bawić
się w wymyślanie
ich kształtów albo
odtworzyć je z natury.

Poszukaj w przeczytanych gazetach
owoców i wytnij je. Możesz też samodzielnie
narysować, namalować, a potem wyciąć
owoce. Wypełnij nimi kosze.

W ogrodzie Hrabiny stoi wielki kocioł gliniany, żywym ogniem opalany.
W tym kotle gotuje zupę, a każdy owoc sprawdza przez lupę.
Czy na pewno w pełni zdrowy, czy nie zgniły do połowy.
Okrywa Hrabinę cień kapelusza, Tutek częstuje gumą do żucia.
Chwila oddechu przed żarem, zupa smakować będzie doskonale.
Żar spod garnca bucha, nie siądzie nawet mucha.
Już zupa jest gotowa, za moment będą częstować.
Skosztuje ją każdy mieszkaniec miasteczka,
i pan z konewką, i pani z teczką.
I mali, i duzi, każdemu ta zupa się przysłuży.
I człowiek, i kot, i pies, kto będzie chciał,
będzie mógł ją zjeść.

*Dorysuj albo domaluj
płomienie ognia
pod kotłem. Użyj
dowolnej techniki.
Pamiętaj o mieszanii
czerwieni, żółci
i pomarańczu.*

Jest piątkowe popołudnie, słońce z nieba grzeje cudnie.
Miasto gwarem życia dudni, główny skwer się zaludnił.
Wszyscy się śmieją, rozmawiają i ręce sobie podają.
Życiodajną zupę ochoczo wcinają.
Nikt nie płacze, nie narzeka, na lepsze czasy nikt nie czeka.
Każdy życie docenia, widzi, jak piękna jest ziemia.
Teraz właśnie jest ten czas, żeby się do woli śmiać.
Aby życiem się nacieszyć, tak jak cieszą się dzieci.
Wieczorem wodzi Grabina lunetą z liścia po niebie,
na szczęście nikt nie wzywa w potrzebie.
Na księżyc spogląda, Akysz przy niej się krząta.
Podaje Hrabinie czekoladkę, na spódnice wszywa łąkę.
A las wokół zamku usypia ją echem, kojącym uśmiechem.

Weź monetę i odrysuj od niej na papierze kółka. Wytnij je i przetnij na pół. Tak powstaną miseczki. „Daj” je każdemu mieszkańcowi (przyklej miseczki do dłoni postaci), żeby mogli delektować się życiodajną zupą.

